

вакъ, който немилостиво — като сърдити оси — жури изгоренитѣ ми отъ слънцето и плувнали въ потъ лице и ржце. На едно мѣсто, за да се запазя отъ любезноститѣ на копривата, попаднахъ въ една скрита отъ бурена яма и здравата си чукнахъ лѣвото колѣно и навѣхнахъ единъ прѣстъ на дѣсната ржка. Дребулия! — си казахъ. Вижда се, Костина рѣка се сърди, че ѝ нарушавамъ покоитѣ и напомнямъ лошата слава. Въ тѣзи покои сж се разбили последнитѣ вълнички отъ голѣмото народно движение. Тждева сж блуждаели злочестнитѣ водачи на Априлското възстание и жалкитѣ остатъци отъ четата на Ботева. Пакъ тждева, скоро следъ освобождението, върлува единъ смѣлъ разбойникъ — Яко войвода отъ тукашнитѣ колиби Брязово. И досега тетевенскитѣ цигулари пѣятъ съ захласъ за неговитѣ подвизи. Родителитѣ на Яко сж Стара планина и Братанишка чукла. Съ тѣзи спомени за скорошната история на този дивенъ край попаднахъ на една малка шиндарница и отъ нея надолу вървѣхъ по малка пжтечка, която неспирно минава ту на единия, ту на другия рѣченъ брѣгъ. Достигнахъ до двата срещуположни притоци — дѣсна и лѣва рѣка, вече въ вечеренъ здрачъ. Пъкъ и въ такива дълбоки рѣчни долини се стъмнява много по-рано. Въ полумрака чухъ шума и видѣхъ сребрилата лента на красиво водопадче при самото устие на Плочевия долъ. Малко по-долу сж Слъбицитѣ, по които се спуска оставената при Поповъ гробъ пжтечка. По нейнитѣ завой е гробътъ на убития отъ Яко тетевенски търговецъ Ц. Кумановъ.

Настжпва пълень мракъ и азъ незабелязано заминавамъ паметника на сръдногорския герой.